

คำนำ

นายป่วย อิงภากรณ์ เป็นผู้อุปการคุณแก่มูลนิธิโกมลคีมทอง และสถาบัน ตลอดจนตัวบุคคลอื่น ๆ มากหลาย กล่าวในวงการ ก็คือท่านได้บำเพ็ญประโยชน์แก่ประเทศชาติ และมนุษยชาติ เป็นส่วนรวม ด้วยแบบอย่างการดำเนินชีวิตอันเป็นสัมมาปฏิบัติ และเอื้ออาทร ด้วยความสัจย์ซื่อ นุ่มนวล อย่างมีความกล้าหาญ ทางจริยธรรม ชนิดที่รู้เท่าทันสังคมควบคู่กันไปด้วย บุคคล เช่นนี้ นับได้ว่าเป็นบุรุษอาชาไนยที่หาได้ยากในโลก หากท่าน ต้องการจะกอบโกยเพื่อตัวเอง แม้โดยชอบธรรมก็ย่อมทำได้ ไม่แต่ในทางทรัพย์สินคุณการเท่านั้น หากรวมถึงเกียรติยศชื่อเสียง นานาประการ แต่ที่ท่านคิดถึงแต่ส่วนรวมและห่วงผู้อื่น โดยเฉพาะก๊อหนูชน เกือบตลอดเวลา แม้การรับเกียรติยศ ก็ดูท่าน จะรับเพื่อรับเอามาเป็นสะพาน เพื่อเชื่อมการบำเพ็ญประโยชน์ ให้กว้างไกลออกไปเท่านั้น เช่นการรับรางวัลแมกชายชาย ที่ ฟิลิปปีนส์ การรับปริญญาคุณฐิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ที่สิงคโปร์ และการเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ของแอล. เอส. อี ที่ลอนดอน และของ

สยามสมาคม ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่กรุงเทพฯ เป็นต้น
ง ๆ ที่เกียรติเหล่านี้ ยากที่คนไทยคนใดจะได้รับ แต่เกียรติ
น ๆ ไม่เป็นไปเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมโดยแท้แล้ว ท่าน
จะรับปฏิเสธโดยทันที ดังที่ท่านไม่ยอมรับปริญญาคุณวุฒิปรัชชา
กิตติมศักดิ์ทางเศรษฐศาสตร์จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็น
ต้น ึ่ง ๆ ที่ท่านรักธรรมศาสตร์เพียงใด และรักคณะเศรษฐ
ศาสตร์เพียงใด ก็ยอมเป็นที่ทราบกันอยู่แล้ว

ก่อนวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ คุณป่วยเป็นผู้ที่มีบทบาทมาก
งภายในและภายนอกประเทศ แม้จะถูกเขม่น ถูกสาดโคลน
ตามคราว ก็ตามที่ ึ่ง ๕๘ เพราะถ้าท่านจำกัดตัวเองอยู่เพียง
แวดวงทางวิชาการ หรือทางด้านงานเป็นนักรับบริหารผู้ซื่อสัตย์
โดยปล่อยให้ชะตากรรมทางสังคมเป็นไปตามใจปรารถนาของผู้
ที่กุมอำนาจทางการเมือง การทหาร และทางการเศรษฐกิจ
โดยทำเป็นทองไม่รู้ร้อน หรือรู้แต่มองดูอย่างตาปริบ ๆ ตาม
แบบแผนของคนไทยทั้งหลาย ที่เป็นใหญ่เป็นโต มีหน้าที่ตก
อยู่ในลำดับสูง ๆ ท่านก็คงไม่โดนชะตากรรมอันเลวร้าย ดังที่
ลูกศิษย์ลูกหาและคนคราวลูกคราวหลานที่ไม่มีชื่อเสียงเกียรติคุณ
เช่นท่านต้องเผชิญกันมาเป็นแถว ๆ แม้ท่านจะไม่ถูกประหาร
ชีวิต หรือถูกจองจำ ทำทรมาน แต่ก็เกือบไป และพวกที่ไม่

ต้องการความเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในทางสังคม ได้พยายาม
ประหารเกียรติยศชื่อเสียงของท่านมาเกือบจะโดยตลอด ตั้งแต่
ก่อน ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ แล้วด้วยซ้ำ แต่ท่านก็ต่อสู้กับพวก
พาลชนเหล่านี้โดยวิถีทางของพุทธาภิณฑิต ทั้ง ๆ ที่ท่านไม่
เคยประกาศตนว่าเป็นคนถือพุทธ หรือนับถือศาสนาใด ดังคน
รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ทั้งหลาย ที่ถือสายิ่งกว่า
ถือศีลเหล่านี้ กล่าวคือท่านพยายามเอาชนะความชั่วด้วยความ
ดี เอาชนะความเท็จด้วยความจริง เอาชนะความกักขะหยาบ
ช้าด้วยความสุภาพ

แม้เหตุการณ์ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ นั้น เป็นอันทำให้ท่าน
จำต้องไปพำนักอยู่ต่างประเทศ แต่ท่านก็พยายามทำหน้าที่ของ
ท่านเพื่อประเทศชาติบ้านเมือง และเพื่อประชาราษฎร์ ผู้รัก
ชีวิต เสรีภาพ ความสงบ และความชอบธรรม เท่าที่สติปัญญา
และกำลังความสามารถของท่านจะมี ท่านรับเขียนรับพูด รับหา
เงินช่วยผู้ตกทุกข์ได้ยาก โดยไม่เห็นแก่ความเหนื่อยยากส่วนตัว
เองเลย ท่านเดินทางไปแทบทุกประเทศและแทบทุกแห่ง ที่
เชื่อเชิญให้ท่านไป ทุกแห่งที่ท่านไป ท่านทำงานหนักมาก บาง
แห่งพูดจนแทบไม่มีเวลาพัก นอกจากจะพูดในที่สาธารณะแล้ว
ยังให้สัมภาษณ์ ยังมีเวลาพบปะกับศิษย์และมิตรสหายอีกเล่า

ไปแทบตลอดยุโรป ในอังกฤษเองก็ไปหลายเมือง ที่สหรัฐก็
ไปหลายหน รวมทั้งไปปรากฏตัวในรัฐสภาด้วย ทั้งยังไปจนถึง
ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ ถ้าไม่เจ็บเสีย ก็ยังคงจะไปญี่ปุ่นอีก
ประเทศหนึ่ง และเมื่อมาเจ็บลงนั้น ได้กำหนดไปสหรัฐและ
แคนาดาอีกด้วย

โดยที่ช่วงหลัง ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ นั้น คุณป่วยต้องพูด
ต้องเขียน ให้ชาวต่างประเทศเข้าใจปัญหาของเมืองไทย เป็น
ส่วนใหญ่ คำพูดข้อเขียนนั้น ๆ จึงเป็นภาษาอังกฤษแทบทั้งนั้น
ที่เขียนขึ้นเป็นภาษาไทยเองแต่ ๒ ชิ้นคือ 'ความรุนแรงและรัฐ
ประหาร ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙' และ 'แนวทางสันติวิธี' ซึ่งเป็น
หลักฐานที่สำคัญ อันท่านประสพเองกับกรณี ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙
และอีกชิ้นเขียนให้นักเรียนไทยในญี่ปุ่น ซึ่งนำไปแปลเป็นภาษา
ญี่ปุ่นอีกทีหนึ่ง นอกจากนั้นก็มีบทสัมภาษณ์ภาษาไทยบ้าง หาไม่
ก็ล้วนเป็นเรื่องที่แปลมาจากภาษาไทยอีกทอดหนึ่ง ด้วยกันทั้งสน
เรื่องเหล่านี้แม้จะเคยตีพิมพ์กันแล้วเป็นส่วนมาก แต่ก็กระจัด
พลัดพรายอยู่ที่ต่าง ๆ เห็นว่าโอกาส ๖ ตุลาคมที่จะถึงนี้ ก็สืบ
เข้านแล้ว จึงควรรวบรวมเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้เข้าด้วยกันเสียที
เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ให้สมเจตจำนงของท่านเจ้าของข้อ

เขียนชุดนี้ แต่ก็รวบรวมไม่ได้สมบูรณ์ทีเดียว แม้คำให้การ
ของท่านในรัฐสภาสหรัฐก็ได้ต้นฉบับมาไม่ทันการ ยับบทความ
ที่ท่านเขียนให้วิลเลียมสเบ็ก ๔ ที่จะไปเสนอที่ป็นัง แล้วเจ้าของ
บ้านระงับการเชิญ ก็ได้ต้นฉบับมาไม่ทันให้แปล ถึงกระนั้น
เชื่อว่า ที่ใ้มารวมไว้ในเล่มนี้ คงจะมีประโยชน์พอสมควร
และถ้าท่านผู้ใดทราบว่ามีขาดตกบกพร่องอะไรไป บอกให้ทราบ
ได้ จะได้จัดทำให้บริบูรณ์ยิ่งขึ้นในการพิมพ์ครั้งต่อไป

แม้คนไทยส่วนใหญ่จะรู้จักคุณปู่ย และ มีชื่อเขียนเกี่ยวกับ
ท่านอยู่มาก ทั้งโดยนัยลบและนัยบวก แต่ที่จ้ะรู้จักท่านอย่าง
จริง ๆ จัง ๆ เห็นจะยาก แม้ที่ท่านเขียนเกี่ยวกับตัวเอง ท่านก็
มักไม่มองมาที่ตัวตนและผลงานของตนเองเท่าไรนัก จึงต้อง
อาศัยเกียรติประวัติจากมุลนิธิแมกชายชาย ซึ่งรวบรวมไว้ก่อน
ข้างสมบูรณ์ ตอนที่ท่านได้รับรางวัลนั้น แล้ววานพรรคพวก
เพื่อนฝูงแปลเป็นไทยไว้ให้อ่านกันอีกต่อหนึ่ง

ในนามมูลนิธิ ฯ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณคุณปู่ย ที่กรุณา
อนุญาตให้เราพิมพ์บทความชุดหลัง ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ นี้ ซึ่ง
เป็นของแปลกใหม่ไม่ซ้ำกับที่สมาคมเศรษฐกิจศาสตร์ ธรรมศาสตร์
จัดพิมพ์เป็นต่างหากออกไป พร้อมกันนี้ ก็ขอขอบใจนักแปล
ทั้งหลาย ทั้งที่ปรากฏนามและไม่ปรากฏนาม แม้จะต่างสำนวน

โวหารกัน แต่ทุกท่านทุกคนก็นัดทำให้เพื่อบุชาคุณ คุณป่วย
และเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม โดยไม่ได้รับค่าตอบแทนใด ๆ
๕๕
ทงสน

อย่างไรก็ตามเพื่อความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง
ไปแล้ว คณะผู้จัดทำหนังสือจึงได้ตัดทอนข้อความบาง
ส่วนออกไปบ้าง แต่ก็ไม่ได้สูญเสียใจความสำคัญไป หวังว่า
ท่านที่ได้อ่านหนังสือนี้คงจะพอใจ และข้อเขียนนี้คงจะเป็น
อนุสรณ์ ให้เกิดความคิด เพื่อการกระทำ อันจะเป็นประโยชน์
แก่เพื่อนร่วมชาติ ร่วมชรา พยาธิ มรณะต่อไปตามสมควร

ว. ๑๖๖๖

ตุลาคม ๒๕๒๓